

Сутність і структура інтерпретаційної компетентності майбутніх викладачів вокалу

УДК 378.011.3-051:784:004:005.336.2(043)
DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2024-3.9>

Тан Сай
аспірантка кафедри музичного мистецтва і хореографії
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
ORCID: 0000-0002-4971-5619

У статті розглянуто проблему формування інтерпретаційної компетентності у майбутніх викладачів вокалу. Розглянуто сутність поняття «інтерпретація» та особливості її прояву в різних видах мистецької й музичної діяльності, зокрема у вокально-виконавській і вокально-педагогічній галузях.

На засадах узагальнення таких наукових джерел визначено сутність понять «компетентність» та «інтерпретаційна компетентність», а також специфіку прояву останньої в галузі вокальної освіти. Обґрунтовано значення герменевтичного підходу як методологічного підґрунтя розроблення методики формування інтерпретаційної компетентності у майбутніх викладачів вокалу. Схарактеризовано цінність і незамінність діяльності виконавця, який виступає творчим ретранслятором художнього замислу композитора, здатного «розкодувати» нотний текст з урахуванням його жанрово-стильових, інтонаційно-виразових особливостей й унікальності творчого почерку його автора. Акцентовано, що формування виконавсько-інтерпретаційної компетентності має забезпечуватися знаннями в галузі музичного мистецтва, розвиненим художнім мисленням і смаком, а також володінням співака належними вокально-виконавськими навичками. Усвідомлення досвіду інтерпретаційно-виконавської діяльності становить підґрунтя мистецтва педагогічної інтерпретації вокальних творів, здатності фахівця натхненно й переконливо прищеплювати своїм вихованцям здатність до самостійної й творчої інтерпретації навчального репертуару та артистично переконливо доносити його художній сенс до слухачів.

Зазначено, що інтерпретаційна компетентність потребує удосконалення у здобувачів особистісних – мобілізаційних, комунікативних, емоційно-вольових властивостей, готовності до самостійного пошуку інтерпретаційних інваріантів виконуваних творів. З урахуванням зазначеного представлено структуру інтерпретаційної компетентності викладача вокалу в єдності особистісно-мотиваційного, фахово-гностичного, аналітико-герменевтичного, фахово-артистичного й методико-практичного компонентів. Розглянуто функціонально визначену роль кожного структурного компонента у формуванні інтерпретаційної компетентності майбутніх викладачів вокалу.

Ключові слова: майбутні викладачі вокалу, методологія, герменевтика, інтерпретація, компетентність, музичне мистецтво, компонентна структура, формувальний процес.

Постановка проблеми. Одним із провідних завдань сучасної музичної педагогіки є підвищення здатності музикантів свідомо й творчо інтерпретувати унікальний художній сенс музичних творів і переконливо втілювати власну інтерпретаційну концепцію у процесі її виконавської презентації. Вирішення цього питання у вокально-освітньому процесі передбачає набуття майбутнім викладачем вокалу інтерпретаційної компетентності, яка має реалізуватися у його власній виконавській практиці й у процесі викладання вокальних дисциплін у їх взаємозв'язку і взаємозумовленості.

Огляд літератури. Теоретико-методологічні аспекти феномену інтерпретації висвітлені в працях О. Ляшенко (2011), В. Москаленко (2013), О. Олексюк (2012), Н. Овчаренко, О. Матвєєвої, О. Чеботаренко, Н. Кьон (2023) та ін. науковців. Приділяють увагу науковці й методичним аспектам формування здатності здобувачів до інтерпретації (Щолокова, Мозгальова, Барановська, 2019).

Проблеми, пов'язані із підготовкою майбутніх викладачів вокалу до виконавсько- й педагогічно-інтерпретаційної діяльності, розглядалися в працях В. Антонюк (2007), Го Яньжань (2023), Н. Кьон

(2023). Широко й всебічно досліджено сутність педагогічної компетентності в ґрунтовних працях І. Беха (2012), В. Черкасова (2018) та ін. науковців.

Значно менше уваги в науково-педагогічних пошуках приділено формуванню педагогічно-інтерпретаційної компетентності викладачів вокалу. Також не досить ґрунтовно і всебічно висвітлено питання формування інтерпретаційної компетентності та структуру формування у майбутніх викладачів вокалу зазначеного феномену.

Мета статті – обґрунтування структури формування у майбутніх викладачів вокалу інтерпретаційної компетентності на засадах уточнення сутності зазначеного феномену.

Методологічне підґрунтя дослідження становлять положення герменевтичного підходу, а також аналіз та узагальнення даних наукових джерел і прогнозування процесу формування у майбутніх фахівців інтерпретаційної компетентності в процесі здобуття вокально-педагогічної освіти.

Результати та їх обговорення. Підвищення вимог до якості підготовки майбутніх викладів вокалу зумовлене зростанням потреби суспільства

у вихованні всебічно розвинених фахівців, готових до плідної творчої діяльності і здатності до фахового самовдосконалення впродовж усього трудового шляху. Одним із найбільш актуальних аспектів підготовки майбутніх фахівців є формування у них здатності до художньо-адекватної й індивідуалізовано-особистісної інтерпретації вокального репертуару.

Аналізуючи основні дослідження й публікації з питань інтерпретаційної компетентності викладача вокалу, звернемо увагу на сутність такої категорії, виокремлюючи її системоутворювальні складники: «інтерпретацію» й «компетентність», що дозволяє уточнити сутність педагогічного сенсу досліджуваного феномену і специфіку його прояву в галузі викладання вокалу.

У довідкових джерелах визначається, що інтерпретація – це активний пізнавальний процес, який забезпечує реципієнту розуміння й надання смислового навантаження сприйнятій інформації, об'єктивованій у чуттєво-наочній або знаковій формі (Інтерпретація, 2008).

У мистецько-пізнавальній діяльності інтерпретаційні процеси розуміються як акти пізнання художніх феноменів та їх трактування зумовлене індивідуально-типологічними властивостями, рівнем мистецької підготовленості, особистісним досвідом суб'єкта сприйняття, його художньо-світглядними настановами й естетичними ідеалами тощо (Ніколаї, Тао Жуй, 2021; Ляшенко, 2011; Тянь Лін, 2021).

У визначенні специфіки музичної інтерпретації порівняно з інтерпретацією творів інших видів мистецтва науковці виходять з визначення плинної природи музичного мистецтва й необхідності фіксації художнього задуму автора твору в нотному тексті з його наступним «оживленням» виконавцем (Москаленко, 2013).

Зазначається, що виконавство, виконуючи роль «посередника» між художнім замислом автора твору та його сприйняттям слухачами, є незамінним способом забезпечення життєздатності музичних творів, а також надзвичайно важливою ланкою пізнання й переживання їх художньо-образного змісту широкими верствами населення. Отже, на виконавця покладається надважлива місія «розкодування» зафіксованого в тексті творчого задуму композитора, усвідомлення його глибинної сутності й донесення її до слухачів (Ляшенко, 2011; Тянь Лін, 2021).

Науковці акцентують, що, незважаючи на наміри композитора якомога більш повно і детально зафіксувати в тексті художній намір (зокрема, і за рахунок додавання авторських ремарок), виконавцю завжди залишається простір для його власного тлумачення. Ці особливості музичного мистецтва, за твердженням Г.-Г. Гадамера (Gadamer, 2008), зумовлюють невичерпність художнього сенсу мис-

тецьких феноменів і дають виконавцю вільний простір для його розкриття в обрях суб'єктивного сприйняття й розуміння. Отже, трактування музичного твору неминуче варіюється, набуваючи своєрідності, породженої особливостями світосприйняття виконавця, його музичного досвіду, творчого потенціалу і смаковими перевагами, здатності проникати в глибини художнього замислу композитора. Відбиваються на особливостях інтерпретації й виконавсько-технічні можливості співака, а також його індивідуально-особистісні риси: темперамент, емоційно-вольові, комунікативні, емпатійні, художньо-сугестивні властивості тощо. З цього приводу Го Яньжань (2023) уточнює, що саме внаслідок впливу зазначених факторів і виникають різновиди інтерпретації твору, виконуваного не тільки різними співаками, а й одним і тим же вокалістом на різних етапах його творчої діяльності завдяки зростанню його мистецької самосвідомості й виконавської майстерності.

Теоретичне осмислення цієї закономірності знайшло свого часу відображення у відомій теорії «герменевтичного кола» Ф. Шлеєрмахера (Schleiermacher, 1998), відповідно до положень якої пізнання музичного феномену відбувається в постійному русі від аналітичного осягнення його елементів до цілісного уявлення та збагачення останнього завдяки поглибленій деталізації сприйнятого музичного матеріалу.

Цінними для нашого дослідження є й ідеї М. Хайдеггера (Heidegger, 2001), який під герменевтичним колом розуміє відносну замкненість процесів розуміння і пояснень, їх взаємозалежності, що проявляється в тому, що розуміння чогось передбачає здатність його пояснити, а пояснення можливе тільки через «розуміння» понять, термінів і слів. Відповідно до цих тверджень на майбутнього викладача вокалу покладається відповідальність за міру глибини й адекватності трактування і втілення художнього задуму автора, а також за формування у його вихованців здатності до самостійного інтерпретування засвоєного навчального репертуару. Вирішення цих завдань з необхідністю ставить питання щодо набуття майбутнім фахівцем пізнавально-інтерпретаційної компетентності в галузі вокального мистецтва.

Під компетентністю, відповідно до визначення сутності цього поняття більшістю науковців, будемо розуміти здатність фахівця успішно застосовувати набуті знання і навички у професійній діяльності (Бех, 2012).

У визначенні сутності поняття «інтерпретаційна компетентність» ми враховували позиції науковців, які досліджували цей феномен. Так, І. Ткачук (2014) визначила його як «інтегративне особистісне утворення», яке утворюється на засадах володіння психолого-педагогічними і фаховими знаннями, розвинених творчих умінь, сформова-

них ціннісно-смыслових орієнтацій особистості, її здатності мобілізувати отримані знання, вміння й досвід інтерпретації в конкретній ситуації (Ткачук, 2014, с. 322). Відповідно до цього розуміння дослідниця виокремлює у структурі інтерпретаційної компетентності майбутнього вчителя музичного мистецтва чотири складники: аксіологічний, когнітивний, діяльнісно-творчий та рефлексивний компоненти.

Деяко іншу структуру інтерпретаційної компетентності пропонує Чжоу Лі (2016), виділяючи три взаємопов'язані компоненти: мотиваційний, який вказує на стійкість мотивів, котрі впливають на зацікавленість майбутнього фахівця в професійному зростанні; технологічний, який визначає необхідний комплекс професійних знань, умінь та навичок майбутніх співаків; творчий, що розкривається через створення художнього образу в процесі інтерпретації вокального твору і передбачає розвиток творчо-інтелектуального потенціалу майбутнього фахівця, удосконалення художнього світосприйняття, слухових і асоціативних уявлень співака, його артистизму тощо (Чжоу Лі, 2016, с. 60–70).

Привертають увагу також наукові напрацювання професора В. Черкасова (2018), який розуміє під інтерпретаційною компетентністю фахівця «знання й досвід, що стимулюють складний комунікативний процес художнього тлумачення авторського твору <...> на основі герменевтичної теорії пізнання» (Черкасов, 2018, с. 29). Досвідчений педагог підкреслює, що вибір методології та методик інтерпретацій обов'язково має бути вмотивованим та виваженим, тобто враховувати тематику й характер твору, мету інтерпретації, традиції, вікові особливості виконавської і слухацької аудиторії тощо.

Нам також імponує акцентування Н. Кьон (2023) та О. Шикирінською (2016) на тому, що інтерпретаційна компетентність викладача потребує не тільки здатності аналізувати й пояснювати використані композитором засоби музично-мовленнєвої й художньої виразності в контексті розкриття ідейно-художнього змісту музичного твору, а і співвідносити інтуїтивно-емоційну реакцію із понятійним судженням, виражати своє ставлення до авторського замислу та якості його відображення різними виконавцями, давати оцінку соціокультурній значимості музичного феномену тощо. Ці аспекти викладацької діяльності, на наш погляд, додають процесу формування у здобувачів інтерпретаційної компетентності особистісно-ціннісної значущості й тим самим спонукають їх до самопізнання свого сприйняття, заглиблення у власні слухові й почуттєві реакції й винаходу вербальних способів їх вираження, а з цим і до більш глибокого усвідомлення сутності й особливостей сприйнятої інтерпретаційної версії твору.

Узагальнюючи, зазначимо, що формування інтерпретаційної компетентності майбутнього викладача вокалу ми розглядаємо як невід'ємний вектор підготовки до вокально-виконавської й вокально-педагогічної діяльності й розуміємо під цим феноменом цілісну інтегровану властивість фахівця, яка дозволяє йому усвідомлювати глибинну художню ідею вокального твору та розробляти власну концепцію його інтерпретації, адекватну жанрово-стильовим, музично-мовленнєвим і виконавсько-виразовим особливостям, зафіксованим у тексті композитором. На основі вищевикладеного репрезентуємо структуру інтерпретаційної компетентності майбутніх викладачів вокалу як багатоаспектний п'ятикомпонентний конструкт, що містить особистісно-мотиваційний, фахово-гностичний, аналітико-герменевтичний, фахово-артистичний, методико-практичний компоненти.

Значущість *особистісно-мотиваційного компонента* визначається його мобілізаційно-спонукальною роллю у формуванні у майбутніх викладачів пізнавально-творчої активності, а також у спрямуванні їхніх професійних інтересів на формування у своїх вихованців свідомого ставлення до унікальності кожного художньо-цінного вокального феномену та здатності створювати власні інваріанти інтерпретації навчального репертуару.

Прояв уваги до особистісно-мотиваційного компонента інтерпретаційної компетентності зумовлює також врахування характерних особистісних характеристик майбутнього викладача вокалу, формування в нього стійкої зацікавленості в переживанні й осмисленні художнього сенсу твору, набутті здатності репрезентувати своє розуміння і ставлення до мистецьких артефактів у педагогічній діяльності, спираючись на свої професійні знання як у мистецькій, так і в психолого-педагогічній і вокально-методичній галузях.

Зазначене свідчить також про важливість визначення *фахово-гностичного компонента* у структурі інтерпретаційної компетентності майбутніх викладачів вокалу, який, за нашим уявленням, має охоплювати інформаційно-знаннєву базу в галузі гуманітарної, психолого-педагогічної й музикологічної освіти, а також оволодіння змістом вокально-методичних дисциплін і знаннями, які формуються в процесі опанування навчального репертуару на заняттях з вокально-фахових дисциплін.

Конкретизуючи спектр музично-фахових знань, необхідних викладачу вокалу для побудови інтерпретаційного проєкту музичного твору, відзначимо важливість оволодіння прийомами художнього та наукового пізнання та мислення, знання основних положень, теорій та концепцій психології, педагогіки, музикознавства, теорії виконавства, а також історії вокального мистецтва й творчості видатних співаків, усвідомлення стилістичних відмінностей вокальних феноменів різних художніх

напрямів, розуміння специфіки засобів вокально-виконавської виразності у творах різних жанрів тощо (Антонюк, 2007; Го Яньжань, 2023; Кьон, 2023; Олексюк, 2012; Чжоу Лі, 2016; Щолокова, Мозгальова, Барановська, 2019).

Наступним складником інтерпретаційної компетентності майбутнього викладача вокалу визначено *аналітико-герменевтичний компонент*. Його значущість пояснюється тим, що розкриття глибинної сутності композиторського задуму потребує уважного аналізу особливостей твору, а звідси і володіння техніками диференційованого, цілісного й герменевтичного аналізу вокального твору, сукупність яких дозволить усвідомлювати логіку й динаміку розвитку художнього образу та уточнювати й пояснювати роль засобів виконавської виразності, завдяки чому цей процес буде набувати більшої переконливості, виразності і стилістичної достовірності. Так, диференційований аналіз має сприяти виявленню особливостей інтонаційного матеріалу, структури твору, ролі ритмових, гармонічних, мелодійних особливостей твору в їх взаємозв'язку, усвідомленню особливостей їх застосування для відтворення художньо-образного змісту вокального твору. Цілісний аналіз має спрямовуватися на узагальнення всіх спостережень і поглиблення уявлення щодо художнього замислу його автора і тим самим надання динамічності й логічності розвитку художнього образу (Кьон, 2023; Москаленко, 2013; Тянь Лін, 2021). Проникнення у сутність художньо-образного змісту вокального твору дозволяє виконавцю достеменно його інтерпретувати, відповідно до своїх індивідуально-фізіологічних, психологічних особливостей, знань, вокально-фонаційної підготовки, та втілювати свої творчі задуми у процесі прилюдного виконавства. Крім того, творчо-аналітичне оволодіння майбутніми фахівцями художньою інформацією в процесі набуття власного досвіду має стати предметом його формування у своїх вихованців.

З цією метою представлені різновиди розгляду особливостей вокального репертуару мають доповнюватися його герменевтичним аналізом, корисність якого з педагогічної точки зору полягає в тому, що винайдені (нерідко інтуїтивно) деталі втілення художньо-образного сенсу твору мають набути усвідомлення й осмислення на засадах розвинутого музичного мислення й мистецького інтелекту виконавця. Завдяки цьому уможливується здатність викладача пояснювати як об'єктивні, так і суб'єктивні аспекти трактування твору своїм учням і спонукати їх до рефлексії й оволодіння мистецтвом пояснення сутності художніх ідей композитора та особливості їх сприйняття крізь призму суб'єктивних почуттів, переживань і мистецько-інтерпретаційного досвіду.

Отже, *аналітико-герменевтичний* компонент інтерпретаційної компетентності майбутнього

викладача вокалу має стати концептуальним ядром розуміння художньо-образного змісту вокальних творів та припустимих варіантів його втілення у процесі вироблення власних інтерпретаторських ідей. Варто звернути увагу й на те, що на цей процес впливає фактор наявності або відсутності комунікативної спрямованості виконавського процесу, визначальний для здатності співака здійснювати переконливий емоційно-художній вплив на сприйняття слухачів. Цьому сприяє і володіння виконавцем зовнішніми засобами впливу на сприйняття аудиторії. Відповідно до цього необхідно враховувати значущість зовнішньо-артистичних факторів, які сприяють формуванню виконавсько-комунікативних процесів. Як зазначають М. Білецька та Т. Підварко (2018), «артистичне виконання приваблює, а його відсутність відштовхує слухачів навіть тоді, коли інтерпретація твору є бездоганною з точки зору змістовності, віртуозності, володіння виражальними засобами» (хоча повною мірою з цим положенням важко погодитися).

Вміння вокаліста невимушено та розкуто почуватися на сцені, осмислювати спів як утілення художніх станів і почуттів у їх спрямуванні на сприйняття аудиторії потребує удосконалення особистісно-психологічних і творчо-комунікативних властивостей і здатності до налагодження віртуально-творчого спілкування із слухачами. Крім того, досвід позбавлення майбутніх викладачів вокалу від власних психологічних затисків стане їм у пригоді й під час формування у своїх вихованців навичок сценічного виконавства, зокрема і методами подолання в них почуття сценічного бар'єру. На цьому шляху важливою є і здатність майбутнього фахівця до натхненного художньо-творчого спілкування із своїми вихованцями, тобто до набуття педагогічного артистизму. Отже, наголосимо на важливості формування *фахово-артистичного* компонента у майбутніх викладачів вокалу як важливого складника інтерпретаційної компетентності, втіленого у виконавській і педагогічній формах.

В обґрунтуванні наступного, *методико-практичного* компонента інтерпретаційної компетентності ми виходили з того, що опанування повного комплексу знань і вмінь перетворюється на компетентність за умов набуття майбутніми фахівцями досвіду їх ефективного застосування у виконавсько-практичній діяльності, у цьому випадку під час навчання співу своїх учнів або студентів. Розглядаючи його сутність, звернемо увагу на те, що його формування має набувати інтегративного характеру й забезпечувати переломлення засвоєного змісту навчання крізь призму осмислення методів його використання у процесі педагогічної практики здобувачів.

Так, сформованість *особистісно-мотиваційного компонента* має трансформуватися в пізна-

вально-навчальну активність майбутніх викладачів вокалу, спрямовану на оволодіння методами й технологіями практичного використання набутих знань у своїй педагогічній діяльності й проявляти зацікавленість у результативності свого викладацького досвіду. Крім того, майбутній викладач має навчитися створювати психологічну атмосферу, комфортну для натхненної мистецької діяльності, оволодіти діалогічним, демократичним стилем спілкування, удосконалювати свою здатність щиро й переконливо виражати власне ставлення до вокальних творів і їх виконавсько-інтерпретаційних версій, надавати критичним міркуванням доброзичливості й обґрунтованості, враховувати індивідуальні особливості своїх вихованців з метою їх спонукання до самостійної пошуково-інтерпретаційної діяльності та самоорганізації своєї інтерпретаційно-творчої діяльності тощо.

Знання фахово-гностичного характеру, зокрема набуття майбутнім фахівцем музикологічно-фахової та психолого-педагогічної ерудованості, мають реалізуватися у володінні широким колом стилістично різноманітного репертуару, що уможливить його логічне й методично-доцільне планування для кожного вихованця із врахуванням його індивідуальних особливостей. Крім того, формування методико-практичного компонента інтерпретаційної компетентності майбутніх викладачів вокалу актуалізує питання впровадження у вокально-освітній процес інноваційно-педагогічних та інноваційних інформаційно-комунікативних і спеціалізовано-музичних комп'ютерних і цифрових технологій.

Досягнення здобувачами належного рівня сформованості аналітико-герменевтичного компонента має спиратися на вдосконалення в них навичок слухової спостережливості та усвідомлення причинно-наслідкових зв'язків між даними сприйняття і структурно-інтонаційними особливостями творів, оволодіння навичками порівняльного аналізу як творів різних стилів, так і особливостей їх трактування різними виконавцями. Крім того, набуття досвіду цього роду має закладати підґрунтя виробленню в їхніх учнів/студентів критично-оцінного ставлення до різних інтерпретаційних інверсій і тим спонукати до розроблення власної концепції виконуваного репертуару.

Успішність опанування майбутніми викладачами вокалу творчо-артистичних навичок базується на здатності до рефлексивно-оцінного аналізу власного досвіду емоційно-вольової саморегуляції й налаштування на виконавство-спілкування. Набуття такого досвіду, доповнене психолого-педагогічними знаннями й володінням методикою організації тренінгів на самовдосконалення психологічних станів співака, закладає підґрунтя вдосконалення у своїх вихованців здатності до переконливого й артистичного втілення

виконавсько-інтерпретаційної концепції виконуваного твору.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Підсумовуючи, зазначимо, що засвоєння майбутніми фахівцями комплексу представлених вище знань і вмінь, реалізованих у реальній виконавсько- й педагогічно-інтерпретаційній практиці, дозволяє стверджувати про набуття ними інтерпретаційної компетентності.

Подальшого дослідження потребує обґрунтування методики формування інтерпретаційної компетентності майбутніх викладачів вокалу, а також перевірка ефективності пропонованих з цією метою методів і технологій.

ЛІТЕРАТУРА

Антонюк, В. Г. (2007) Вокальна педагогіка (сольний спів) : підручник. Київ : Віпол.

Бех, І. (2012) Компетентнісний підхід як освітня стратегія. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Компетентнісний вимір особистісного зростання учнівської молоді: Теорія, практика, досвід» (10–11 квітня 2012 р.). Запоріжжя.

Білецька, М., Підварко, Т. (2018) Артистизм як необхідна складова музично-виконавської компетенції майбутнього вчителя музичного мистецтва. *Молодь і ринок*, 164, 17–22.

Го Яньжань (2023) Формування педагогічно-інтерпретаційної майстерності майбутніх викладачів вокалу : дис. докт. філ. Одеса.

Інтерпретація. (2008) Українська музична енциклопедія. Т. 2. / Г. Скрипник (ред.). Київ.

Кьон, Н. Г. (2023) Робоча програма навчальної дисципліни «Практикум виконавсько-методичної інтерпретації музичних творів» (за фахом «вокал»). Одеса : ПНПУ імені К. Д. Ушинського.

Ніколаї, Г., Тао Жуй. (2021) Методичні засади формування художньо-педагогічної майстерності викладача вокалу. *Інноваційна педагогіка*, 37, 126–130.

Ляшенко, О. Д. (2011) Художня інтерпретація творів мистецтва в теорії та практиці наукового аналізу. *Неперервна музична освіта: Теорія і методика*, 3, 58–63.

Москаленко, В. (2013) Лекції з музичної інтерпретації : навчальний посібник. Київ.

Олексюк, О. М. (2012) Герменевтичний підхід у вищій мистецькій освіті. *Матеріали Міжнародної науково-творчої конференції «Трансформація освіти і культури»* (с. 99–103). Київ : НАКККІМ.

Ткачук, І. О. (2014) Сутність і структура феномену «інтерпретаційна компетентність студентів педагогічного коледжу. *Педагогіка вищої та середньої школи*, (41), 321–324.

Тянь Лінь (2021) Уміння інтерпретаційного опрацювання вокальних творів: основні фази та методи формування. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*, 4(108), 438–446.

Черкасов, В. Ф. (2018) Формування інтерпретаційної компетентності майбутнього вчителя хореографії. *Наукові записки. Серія «Педагогічні науки»*, 170, 29–32.

Чжоу Лі (2016) Формування інтерпретаторської компетентності майбутніх співаків з КНР у процесі

фахової підготовки у вищих педагогічних навчальних закладах України : дис. канд. пед. наук. Київ : НПУ імені М. П. Драгоманова.

Шикирінська, О. А. (2016) Використання художньо-педагогічної інтерпретації мистецьких творів у системі фахової підготовки майбутніх учителів початкових класів. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології* : науковий журнал, 3(57), 490–498.

Щолокова, О. П., Мозгальова, Н. Г., Барановська, І. Г. (2019) Інтерпретація музичних творів – методичний аспект. *Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського*, 3(128), 151–158.

Gadamer, H. G. (2008) *Philosophical hermeneutics*. California University Press. URL: <https://bit.ly/3IsW1Ji>.

Heidegger, M. (2001) *Being and Time*. / J. Macquarrie, & E. Robinson, (Trans.) Bodmin, Cornwall : MPG Books Ltd. URL: <https://archive.org/details/SeinZeitBeingTimeIndex>.

Schleiermacher, F. (1998) *Hermeneutics and criticism and other writings*. Cambridge University Press. URL: <https://bit.ly/3Nkl4iE>.

REFERENCES

Antoniuk, V. H. (2007) *Vokalna pedahohika (solnyi spiv): Pidruchnyk [Vocal pedagogy (solo singing): Textbook]*. Kyiv: Vipol.

Bekh, I. (2012) *Kompetentnisnyi pidkhd yak osvithnia stratehiia [Competence-based approach as an educational strategy]*. Materialy Vseukrainskoi naukovo-praktychnoi konferentsii “Kompetentnisnyi vymir osobystisnoho zrostannia uchnivskoi molodi: Teoriia, praktyka, dosvid” (10–11 kvitnia 2012 r.). Zaporizhzhya.

Biletska, M., & Pidvarko, T. (2018) *Artystyzm yak neobkhdna skladova muzychno-vykonavskoi kompetentsii maibutnoho vchytelia muzychnoho mystetstva [Artistry as a necessary component of the musical performance competence of the future music teacher]*. *Molod i rynek*, (164), 17–22.

Ho Yanzhan (2023) *Formuvannia pedahohichno-interpretatsiinoi maisternosti maibutnikh vykladachiv vokalu [Formation of pedagogical and interpretive skills of future vocal teachers]*. (Dys. dokt. fil.) Odesa.

Interpretatsiia [Interpretation]. (2008). / H. Skrypnyk (Red.), *Ukrainska muzychna entsyklopediia*. T. 2. Kyiv.

Kon, N. H. (2023) *Robocha prohrama navchalnoi dystsypliny “Praktykum vykonavsko-metodychnoi interpretatsii muzychnykh tvoriv” (za fakhom “vokal”)* [The working program of the educational discipline “Practicum of performance-methodical interpretation of musical works” (for the specialty “vocals”)]. Odesa: PNU imeni K. D. Ushynskoho.

Nikolai, H., & Tao Zhui. (2021) *Metodychni zasady formuvannia khudozhno-pedahohichnoi maisternosti vykladacha vokalu [Methodological foundations for the formation of artistic and pedagogical mastery of vocal teachers]*. *Innovatsiina pedahohika*, 37, 126–130.

Liashenko, O. D. (2011) *Khudozhnia interpretatsiia tvoriv mystetstv v teorii ta praktytsi naukovoho analizu [Artistic interpretation of works of art in the theory and*

practice of scientific analysis]. *Neperervna muzychna osvita: Teoriia i metodyka*, 3, 58–63.

Moskalenko, V. (2013) *Lektsii z muzychnoi interpretatsii: Navchalnyi posibnyk [Lectures on musical interpretation: A teaching manual]*. Kyiv.

Oleksiuk, O. M. (2012) *Hermenevtychnyi pidkhd u vyshchii mystetskii osviti [Hermeneutic approach in higher art education]*. *Materialy Mizhnarodnoi naukovo-tvorchoi konferentsii “Transformatsiia osvity i kulturu”* (s. 99–103). Kyiv: NAKKKiM.

Tkachuk, I. O. (2014) *Sutnist i struktura fenomenu “interpretatsiina kompetentnist studentiv pedahohichnoho koledzhu [The essence and structure of the phenomenon “interpretive competence of students of the pedagogical college”]*. *Pedahohika vyshchoi ta serednoi shkoly*, (41), 321–324.

Tian Lin (2021) *Uminnia interpretatsiinoho opratsiuvannia vokalnykh tvoriv: osnovni fazy ta metody formuvannia [The ability to interpret vocal works: the main phases and methods of formation]*. *Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnologii*, 4(108), 438–446.

Cherkasov, V. F. (2018) *Formuvannia interpretatsiinoi kompetentnosti maibutnoho vchytelia khoreografii [Formation of the interpretive competence in the future teacher of choreography]*. *Naukovi zapysky. Seriia Pedahohichni nauky*, 170, 29–32.

Chzhou Li (2016) *Formuvannia interpretatsiinoi kompetentnosti maibutnikh spivakiv z KNR u protsesi fakhovoi pidhotovky u vyshchykh pedahohichnykh navchalnykh zakladakh Ukrainy [Formation of the interpretive competence of future singers from the People Republic of Korea in the process of professional training in higher pedagogical educational institutions of Ukraine]*. (Dys. kand. ped. nauk). Kyiv: NPU imeni M. P. Drahomanova.

Shykyrinska, O. A. (2016) *Vykorystannia khudozhno-pedahohichnoi interpretatsii mystetskykh tvoriv u systemi fakhovoi pidhotovky maibutnikh uchyteliv pochatkovykh klasiv [The use of artistic and pedagogical interpretation of works of art in the system of professional training of future primary school teachers]*. *Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnologii: naukovyi zhurnal*, 3(57), 490–498.

Shcholokova, O. P., Mozghalova, N. H., & Baranovska, I. H. (2019) *Interpretatsiia muzychnykh tvoriv – metodychnyi aspekt [Interpretation of musical works in a methodical aspect]*. *Naukovyi visnyk Pivdennoukrainskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni K. D. Ushynskoho*, 3(128), 151–158.

Gadamer, H. G. (2008) *Philosophical hermeneutics*. California University Press. Retrieved from: <https://bit.ly/3IsW1Ji>.

Heidegger, M. (2001). *Being and Time*. / J. Macquarrie, & E. Robinson, (trans.) Bodmin, Cornwall: MPG Books Ltd. Retrieved from: <https://archive.org/details/SeinZeitBeingTimeIndex>.

Schleiermacher, F. (1998) *Hermeneutics and criticism and other writings*. Cambridge University Press. Retrieved from: <https://bit.ly/3Nkl4iE>.

Essence and structure of interpretive competence of future vocal teachers

Tang Sai

Postgraduate Student at the Faculty
music and choreographic education
The State Institution "South Ukrainian
National Pedagogical University named
after K. D. Ushynsky"
ORCID: 0000-0002-4971-5619

The article deals with the problem of forming the interpretive competence in future vocal teachers. The author considers the essence of the concept of "interpretation" and the peculiarities of its manifestation in various types of artistic and musical activity; as well as reveals the specificity of its manifestation in the field of vocal performance and vocal pedagogical activity. On the basis of generalising the data from scientific sources, the essence of the concepts of "competence" and "interpretive competence", as well as the specifics of the latter in the field of vocal education, are defined. The significance of the hermeneutic approach as a methodological basis in the development of methods of forming the interpretive competence in future vocal teachers is substantiated.

The author characterizes the value and irreplaceability of the activity of a performer, who acts as a creative repeater of the composer's artistic intention, capable of "decoding" the musical text, taking into account its genre-stylistic, intonation-expressive features and the uniqueness of the creative handwriting of the composition's author. It is emphasized that the formation of the performing and interpretive competence should be ensured by knowledge in the field of musical art, developed artistic thinking and taste, as well as the singer's possession of appropriate vocal and performance skills. The student's awareness of the experience of interpretive and performing activity is the basis for the acquisition of mastery in the process of pedagogical interpretation of vocal works, in particular, the ability to inspire and convincingly instill in their students the ability to independently and creatively interpret the educational repertoire and artistically and convincingly convey its artistic meaning to listeners. It is claimed that the interpretive competence requires the improvement of personality oriented and mobilizing, communicative, emotional and volitional properties, readiness to independently search for interpretive invariants of performed works.

Taking into account the above-stated, the structure of the vocal teacher's interpretive competence is presented in the unity of personal-motivational, professional-gnostic, analytical-hermeneutic, professional-artistic and methodical-practical components. The functionally determined role of each structural component in the formation of the interpretative competence of future vocal teachers as a holistic phenomenon is considered.

Keywords: future vocal teachers, methodology, hermeneutics, interpretation, competence, musical art, component structure, formative process.